

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

BAHÁ'Í VERDENSSENTER

Riḍván 1992

Til verdens bahá'íer

Høyt elskede venner!

Riḍván, som ved sin natur er en tid preget av glans og herlighet, danner denne gang innledningen til begivenhetsrike dager utenom det vanlige. Våre hjerter banker derfor i forundring, og vi faller på kne mens vi lovpriser Herlighetens Konge, som ved sin nåde har latt oss nå et gunstig tidspunkt i sin Saks historie.

Etter å ha nådd seierens tinde i den nå avsluttede Seksårsplanen står vi på terskelen til det hellige år, som nå er begynt, fylt av ærefrykt alene ved tanken på de ting av enestående betydning som knytter seg til hundreårsminnet for den hellige begivenheten som fant sted da Bahá'u'lláh, alle tidsaldrers utlovede, tok farvel med dette jordiske liv. Men Sannhetens Sol skulle gå ned bare for å skinne til evig tid fra den «uforgjengelige herlighets rike», for deretter å la glansen av sin fornyende kraft stråle ut over hele verden. Nå var han borte fra dette jordiske plan, han som er opphavsmannen til en «ufattelig stor» åpenbaring der «alle fortidens religionsordninger har nådd sin høyeste og endelige fullbyrdelse», han som har gitt støtet til en ny universell syklus «som vil måtte strekke seg over en periode på minst fem hundre tusen år», han som har grunnlagt en verdensordning, et «system som dødelige øyne aldri har sett maken til». Han var også demringsstedet for Guds Dag, «Dagen da Guds fornemste gunstbevisninger er blitt utøst over menneskene». Av en slik beskaffenhet er den uovertrufne virkelighet som sinn og tanke samler seg om i dette spesielle minneåret, som kommer i denne avgjørende stund i menneskehetens liv.

Vi er i den grad fylt av de hellige minner som dette gudinnviede året vekker, at det vi kan gjøre, er intet mindre enn å innby dere alle til å stanse opp for så å gå inn i denne ettertankens tid, denne tid for fornyet beslutsomhet, dette stadium der vi forbereder oss på oppgaver som det ennå gjenstår å utføre, på topper som det ennå gjenstår å bestige, på en herlighet som det ennå gjenstår å avdekke. For om vi ser tilbake på hundre års enestående historie med stadig fremgang, så ser vi også frem til mange århundrer med en stadig mer omfattende virkeliggjøring av Guds hensikt. Og erfaringen har lært oss at denne virkeliggjøringen skjer trinnvis gjennom systematiske fremskritt oppnådd ved planer og gjennom tidsepokers underfulle sprang og fremstøt.

Ja, det første som møter oss når vi går inn i dette lykkevarslende hellige året, er jo det utsynet som har åpnet seg på grunn av den seierrike gjennomføringen av Seksårsplanen, som sammenfalt med åpningsfasen av den fjerde epoken i troens formingstid. Stort sett er det ikke så meget tale om en triumf med hensyn til tallmessige oppnåelser, selv om en vekst utenom det vanlige fant sted på mange steder og til bestemte tider. Det er en triumf som er kommet til uttrykk i en ny type seire, i nye ansatser, i uprøvede initiativ og i en moden utvikling av institusjonene, noe som har ført til at det har lyktes å nå planens syv hovedmål. Selv om det er umulig å foreta en oppregning av planens resultater her på disse få sidene, så fortjener likevel hovedlinjene i det som har skjedd i denne bemerkelsesverdige dynamiske perioden, å bli trukket frem. Bahá'í-samfunnet har gjennomgått en markert forandring i løpet av de siste seks årene. Det fremgår av følgende oppsummerte hovedpunkter, som uten tvil lar seg skjelne av vennene overalt:

En: Bahá'u'lláhs tro er representert i hvert eneste land på jorden. Det plutselige klimaskiftet i politikken åpnet veldige områder for de guddommelige læresetningene, først og fremst i det tidligere Sovjetunionen og i østblokklandene, og dette skyldtes uten tvil et inngrep fra Guds Større Plan. Sjansene skapt av dette omslaget gjorde det mulig for Bahá'u'lláhs riddere å bosette seg i de siste jomfruelige territorier som gjenstod fra Shoghi Effendis globale Tiårskorstog. Og disse mulighetene fremtvang også igangsettelsen av den toårige tilleggsplanen for disse områdene, ved *riḍván* 1990. Denne tilleggsplanen ble en strålende suksess, ikke bare med hensyn til ekspansjonen i de mange land som ble berørt, men også når det gjaldt mangfoldigheten av de samfunnslag som de nye troende i disse landene representerte, når det gjaldt omfanget av og variasjonen i bahá'í-litteratur som ble utgitt, og når det gjaldt serien av bahá'í-institusjoner som ble opprettet i løpet av denne korte tiden. Bahá'í-verdenen ble kraftig stimulert av disse begivenhetene, og i en rekke land andre steder registrerte man betydelig fremgang i undervisningsarbeidet. Tallmateriale som allerede er tilgjengelig ved Verdenssenteret, viser at mer enn en og en halv million sjeler sluttet seg til Saken i løpet av Seksårsplanen. Særlig interessant var det spesielle treårige undervisningsprosjektet i Guyana som resulterte i at bahá'í-samfunnets størrelse økte til rundt seks prosent av landets befolkning.

To: Forkynnelsen av troen over hele verden nådde et helt nytt stadium. Hundreårsdagen for Bahá'u'lláhs forkynnelse for menneskehetens konger og herskere inspirerte til den forkynnelseskampanjen som ble innledet i 1967, og som skjøt fart i 1979 på grunn av forfølgelsen som veltet inn over det iranske bahá'í-samfunnet. Denne kampanjen dekket nå et sterkt utvidet område gjennom spredningen av «*Løftet om fred i verden*», og konger, dronninger, presidenter, statsministre, lovgivere, jurister, akademikere, diverse institusjoner og organisasjoner ble oppmerksomme på

Bahá'u'lláhs budskap. Den skapende energi som satte samfunnene alle vegne i sving med å utbre Saken, ble en av drivkreftene for planen og stimulerte i ikke liten grad interessen hos organisasjoner, blant de fremste innenfor åndslivet og i media for de løsninger som troen har å tilby en verden som på forunderlig vis er ute av lags. De nasjonale og lokale åndelige rådene gjennomførte tiltak for å gjøre troen kjent og som et ledd i sin vedvarende innsats til forsvar for det hardt forfulgte bahá'í-samfunnet i Iran. Disse tiltakene hadde en gjennomslagskraft som inspirerte rådene til å vise bemerkelsesverdig mot og nytenkning i sin omgang med offentligheten, den gang så vel som i dag. Dette fremgår av deres utallige kontakter med tjenestemenn på alle nivåer i styre og stell, av deres forbindelse med stadig flere organisasjoner av ulike slag og av at kontakten med media går lettere for dem.

Tre: Da modertemplet for den indiske halvøy ble innviet og åpnet for alle i desember 1986, ble troens aktiviteter innenfor undervisning og forkynnelse tilført en ny kraft. «Lotustemplet» er blitt sterkt hyllet som et sjeldent vakkert og fremragende byggverk, samtidig som det øver en uvanlig sterk tiltrekningskraft på besøkende i hopetall. Dets ry som et arkitektonisk underverk bredte seg raskt, og dets åndelige innflytelse likeså. Det er ingen overdrivelse å si at av alle bahá'í-gudshus er dette templet i seg selv troens mest effektive tause underviser i dag. Hvert år tiltrekker det flere besøkende enn alle de andre bahá'í-templene til sammen, gjennomsnittlig 20.000 pr. dag. Blant de besøkende fra mange land finner man noen av verdens mest fremtredende personer. Templet er en kilde til stor interesse for media og er blitt presentert på fjernsyn, tilmed i Russland og Kina. Medgangen som templet har hatt i så henseende, har medført en innflytelse som i umåtelig stor grad har bidratt til å gjøre troen viden kjent blant folk.

Fire: Troens fortsatte bevegelse ut av ukjentetens mørke gjenspeiler seg tydelig på flere måter. I lærde kretser, i oppslagsverk og i media henviser man mer og mer til troen som en «viktig» eller «større» verdensreligion. Mediedekningen av troens aktiviteter har økt sterkt i omfang som følge av vennenes forsterkede innsats for å gjøre troen kjent. Men viktigere er det faktum at media nå viser en uavhengig interesse for bahá'í-samfunnet og tar kontakt med det i forskjellige deler av verden. Innflytelsesrike deler av almenheten har fått kjennskap til bahá'í-ideer innenfor områder som fred, miljø, kvinners kår, skolegang og leseferdighet, og det har fremkalt en respons som i økende grad innbyr til at bahá'í-ene deltar sammen med andre i en rekke prosjekter hvor regjeringer eller ikke-statlige organisasjoner kommer inn i bildet.

Dette kjennskapet til troens ideer gjør offentligheten klar over at troen har svar på aktuelle problemer, og skaper dermed en forventning om at bahá'í-samfunnet bør delta mer aktivt i offentlige anliggender. Det Internasjonale Bahá'í-samfunns

Miljøkontor ble opprettet i løpet av planen, og dets spesielt vellykkede aktiviteter illustrerer til fulle hvordan disse utviklingstendensene har artet seg. Enn videre opprettet Det Internasjonale Bahá'í-samfunn en formell forbindelse med Verdens Naturfonds nettverk for religion og miljøvern og med verdenskonferansen om religion og fred. Sammen med tallrike slike forbindelser etablert av nasjonale og lokale åndelige råd innenfor deres respektive myndighetsområder gjenspeiler denne forbindelsen en tendens i troens utvikling frem mot å bli en faktor som man må regne med. Alt i alt har støtkeften i denne bredt anlagte forkynnelsekampanjen vakt offentlig gjenklang rundt troen, som kan sies å være kjent for de mest betydningsfulle offentlige institusjoner og de fremste personer i verden.

Fem: Antall bahá'í-prosjekter innenfor sosial og økonomisk utvikling er blitt mangedoblet, og de har innbrakt samfunnet stor anseelse ved de eksemplene på krafteften i gruppeinitiativ og frivillig rådslagning som har vært vist mange steder. Aktivitetene i så henseende omfattet over ett tusen prosjekter innenfor områdene pedagogikk, jordbruk, helse, leseopplæring, miljø og bedring av kvinners kår. I en rekke tilfeller dro prosjektene nytte av samarbeid med eller bistand fra regjeringer og internasjonale ikke-statlige organisasjoner. Dette gjaldt for eksempel prosjektene for bedre kvinnekår igangsatt av fem nasjonale åndelige råd med økonomisk støtte fra De forente nasjoners fond for kvinner (UNIFEM), og det gjaldt prosjekter på andre områder med støtte fra den kanadiske, indiske, tyske og norske stat. Noen prosjekter har i den grad utmerket seg ved sine prestasjoner at de har fått offentlig oppmerksomhet gjennom hedrende omtale og prisutdelinger fra regjeringer og internasjonale ikke-statlige organisasjoner.

Seks: Ungdomsaktivitetene antok en spesiell karakter under påvirkning av tanken om et tjenesteår for ungdom. Ungdommens engasjement i Seksårsplanen som korttidspionerer, reisende undervisere og prosjektdeltagere hadde en dyp innvirkning på undervisningsarbeidet i sin alminnelighet og ved å understøtte den innsatsen for sosial og økonomisk utvikling som et økende antall nasjonale og lokale samfunn har gitt seg i kast med. Ungdommen hadde mye å gjøre med de mange seirene i tidligere kommunistiske land. Dens arbeid i sosiale og økonomiske utviklingsprosjekter tiltrakk seg i noen tilfeller oppmerksomhet fra statens side og fra utviklingsorganisasjoner. Opprettelsen av Det Europeiske Ungdomsrådet satte fart i ungdomsaktivitetene, som tilførte undervisningsfremstøtene i denne verdensdelen ny kraft i løpet av planens avsluttende år. Et viktig trekk ved ungdomsaktivitetene har vært at ungdom fra alle kanter av kloden har engasjert seg i arbeidet ved Verdenssenteret gjennom frivillig innsats for kortere tid, og deres tjenester der har vært av uvurderlig verdi.

Syv: Bahá'í-troens administrasjonssystem er blitt styrket, og det fremgår tydelig av den markante forbedringen i den interne utviklingen av dets to armer og i deres

samarbeidstiltak. Guds Saks avholdte og uforferdede Hender holder fortsatt frem i sin enestående tjeneste, tro mot den lojalitet de føler overfor sin elskede Beskytter, og de forbløffer samfunnet med sin ukuelige styrke. Rådgivernevndene og deres hjelpetropper har vunnet økt selvtillit og styrke. Med et forsterket og livskraftig Internasjonalt Undervisningssenter i ryggen har dette sikret de åndelige rådene, som de er pålagt å stimulere og veilede, en støtte som er uunnværlig for hele systemets velferd. Systemets fundament er blitt utvidet i betydelig grad ved at de nasjonale og lokale åndelige råd, som selv har i oppgave å styre sine samfunns skjebne, har forfleret sin aktiviteter. Parallelt med dette har disse institusjonenes virksomhet lettet og påskyndet utviklingen av administrasjonsordningen. Og endog mer: De har vist en skaperkraft som lover godt for deres fortsatte modning.

Åtte: De store byggeprosjektene på Guds fjell gikk inn i et nytt stadium – disse prosjektene som ble imøtesett av Bahá'u'lláh i Karmeltavlen, som ble innledet av 'Abdu'l-Bahá ved oppføringen av bygningen for Bábs grav og videreført i Shoghi Effendis planer. I mai 1990 begynte man arbeidet med å forsterke og utvide hovedterrassen ved Bábs gravmæle som det første steg i retning av å virkeliggjøre den arkitektoniske planen for å oppfylle 'Abdu'l-Bahás visjon av terrassene som vil strekke seg fra fjellfoten og opp til fjellkammen. I september året etter satte man i gang grunnarbeidet for å oppføre Senteret For Tekststudier og for å utvide Den Internasjonale Arkivbygningen. Senere skal det anlegges andre byggverk langs Buen, nemlig bygningene for Det Internasjonale Undervisningssenter og – når tiden er inne – Det Internasjonale Bahá'í-bibliotek.

Alle disse begivenhetene har gjort det åpenbart at bahá'í-samfunnets oppsamlede potensial for videre fremgang er umåtelig. Den endrede situasjonen i og mellom landene og de mange problemer som hjemsøker samfunnet, gjør dette potensialet enda større. Forandringen skaper inntrykk av at Den Mindre Fred nærmer seg. Men samtidig har det vært en oppblomstring av krefter med motsatt virkning. Den nye bølgen av politisk frihet etter at kommunismens høyborger er falt, er blitt ledsaget av et utbrudd av nasjonalisme. Den samtidige økningen av rasisme i mange områder er blitt en alvorlig sak som angår hele verden. I tillegg kommer oppblomstringen av religiøs fundamentalisme som forgifter toleransens kilder. Terrorisme er utbredt. Den alminnelige usikkerheten angående økonomiens tilstand tyder på en dyptliggende forstyrrelse i forvaltningen av planetens materielle anliggender, og dette er et forhold som bare kan skjerpe den følelsen av håpløshet og formålsløshet som gjør seg gjeldende på det politiske område. Forverringen av miljøforholdene og helseforfallet i store befolkninger er en kilde til sterk uro. Og enda et element i denne forandringen er de forbløffende fremskritt i kommunikasjonsteknologien som gjør det mulig å sende informasjon og ideer raskt fra en del av verden til en annen. Mot en slik bakgrunn er

det at det byr seg et utall av nye muligheter for neste stadium i utviklingen av den elskede Mesterens Guddommelige Plan, en bakgrunn som utgjøres av *«samtidige prosesser preget av vekst og fall, sammensmelting og oppløsning, orden og kaos, med deres stadige og gjensidige tilbakevirkning på hverandre»*.

Da det hellige året stod for døren, syntes den voksende innflytelsen av Bahá'u'lláhs åpenbaring å ha fått preg av en fremfarende vind som blåste gjennom den gamle ordningens forhistoriske byggverk, veltet veldige søyler over ende og banet vei for nye forestillinger om organiseringen av samfunnet. Ropet etter enhet, etter en ny verdensordning, lyder fra mange kanter. Forandringen i verdenssamfunnet kjennetegnes av et fenomenalt tempo. Et trekk ved denne forandringen er at den skjer så plutselig, eller så hodekulls, noe som synes å være følgen av en eller annen hemmelighetsfull, ubendig kraft. De positive sidene ved denne forandringen avslører en uvant åpenhet overfor globale ideer, en bevegelse i retning av internasjonalt og regionalt samarbeid, en tendens til at stridende parter velger fredelige løsninger, en søken etter åndelige verdier. Til og med Det Største Navns samfunn selv opplever de strenge virkningene av denne friske vinden når den gjennomlufte våre måter å tenke på og fornyer, avklarer og utvider våre perspektiver med hensyn til formålet med Bahá'u'lláhs ordning i kjølvannet av menneskehetens lidelse og opprørte tilstand.

Samtidig som verdenssituasjonen stiller oss overfor en kritisk utfordring som er høyst presserende, så bringer den tanken hen på Shoghi Effendis oppmuntrende globale visjon vedrørende utsiktene for administrasjonsordningen i løpet av bahá'í-æraens annet århundre, som vi nå raskt nærmer oss midten av. Han skrev i 1946: *«Det annet århundre er bestemt å skulle bli vitne til en veldig oppmarsj og en anselig forsterkning av styrkene som arbeider for at denne ordningen skal utvikle seg verden over. Århundet vil også se den første spede ansats til denne verdensordningen, som det nåværende administrasjonssystemet på en og samme tid er forløperen for, kjernen i og mønsteret for. Etter hvert som denne ordningen langsomt finner sin form og utstråler sin velgjørende påvirkning over hele planeten, så vil den på en og samme tid forkynne at hele menneskeslekten er kommet til skjels år og alder, så vel som at troen selv, som er ordningens opphav, har nådd modenhetsalderen.»*

Ved å vie det hellige årets spesielle begivenheter vår oppmerksomhet vil vi uten tvil stå rustet til å ta fatt på de presserende oppgavene i det neste stadiet av Den Guddommelige Plans utvikling. Denne minnetiden danner et passende skille mellom de siste hundre års ærerike høydepunkter og triumfer og de seierstrofeer det ennå gjenstår å hente. Med frydefulle og takknemlige hjerter hilser vi aller først velkommen den ytterligere utvidelsen og befestelsen av administrasjonsordningen som vil fremkomme ved at det dannes tolv nasjonale og regionale åndelige råd denne *riḍván*. Hvor påfallende er det ikke at tallet på disse rådene er det samme som det totale antall

nasjonale åndelige råd som eksisterte ved igangsettelsen av det globale Tiårskorstoget i 1953! Dette er et gledelig vitnesbyrd om hvor hurtig administrasjonsordningen har vokst på mindre enn førti år. Med disse nye rådene vil tallet på nasjonale åndelige råd som vil delta på det syvende internasjonale bahá'í-konventet neste *riḍván*, komme opp i 165. Da er det tatt hensyn til at Sikkim inngår i India, og at bahá'í-administrasjonen i Liberia har brutt sammen på grunn av den urolige situasjonen der.

Det gleder oss å kunngjøre at følgende Guds Saks Hender vil være til stede ved seks av stiftelsesårsmøtene, som våre representanter. Amatu'l-Bahá RúḌíyyih Khánum vil være til stede ved årsmøtene i Bulgaria og Polen. Herr 'Alí Akbar Furútan vil være til stede ved møtene i de baltiske statene og Ungarn. Doktor 'Alí-MuḌammad Varqá vil være til stede ved møtene på Grønland, i Ukraina, Hviterussland og Moldavia. Ved de resterende årsmøtene vil våre representanter være rådgivere: herr George Allen, Kongo; doktor Farzam Arbab, Sentral-Asia; fru Parvin Djoneidi, Niger; herr Hartmut Grossmann, Albania; herr Mas'úd Khamsí, Aserbajdsjan.

Om bare noen få uker vil en høytidsfull sammenkomst finne sted på det hellige området rundt Bahá'u'lláhs gravmæle for å markere hundreårsdagen for at Folkenes Attrå gikk bort. Morgenen før, på den 28. mai, vil skriftrullen med æreslisten over Bahá'u'lláhs riddere ha blitt nedlagt ved inngangsdøren til den indre helligdommen i det aller helligste gravmæle, etter anvisning fra vår elskede Beskytter. Der vil rullen forbli som et symbol på den historiske seieren som belønnet den urokkelige besluttsomheten hos Den Velsignede Skjønnhets tilbedere. For det var de som plantet hans tros banner på jomfruelige områder verden over som svar på appellen fra det veldige Tiårskorstoget.

Senere, ved den annen bahá'í verdenskongress i november, vil bahá-skarene samle seg i New York i tusentall. Ved en høyst symbolsk gest vil de på vegne av sine trosfeller over hele verden gi uttrykk for sin respekt for den Pakten som Bahá'u'lláh gav oss i arv, og de vil dvele ved minnet om ham som ble utpekt til dens sentrum, og som opphøyet denne verdensbyen ved å gi den tittelen «Paktens By». Der vil de også vise styrken i den enheten som denne Pakten er ment å skulle sikre alle verdens folk. Det vil være et øyeblikk av overordentlig stor betydning for bahá'í-samfunnet i verdens øyne.

Disse to internasjonale begivenhetene danner et sentrum for sammenkomster med et lignende mål for øye som vennene i alle deler av verden vil delta i. At deltagelsen har et åndelig preg og skjer på en verdig måte, vil ganske visst tiltrekke seg bekræftelser ovenfra og ha en dyptgående innvirkning på de byggende krefter som er virksomme over hele jorden.

En annen kilde til velsignelse som våre forhåpninger lenge har vært rettet mot, vil også bli åpenbar. Bahá'u'lláh har skrevet: «*Mens vi satt i fengsel, åpenbarte vi en*

bok som vi kalte <Den Aller Helligste Bok>. I den har vi fastsatt lover og har smykket den med bud fra din Herre, som utøver myndighet over alle som er i himmelen og på jorden.» Det er derfor i full erkjennelse av bokens overveldende store betydning at vi informerer dere om at vi i løpet av inneværende år vil utgi den engelskspråklige kommentarutgaven av *Kitáb-i-Aqdas*, som jo er charteret for den fremtidige verdenssivilisasjon og ble åpenbart av Bahá'u'lláh i 'Údí Khammárs hus i 'Akká for rundt 120 år siden.

Og nå, midt oppe i de ivrige forventningene som gjelder de to store minnehøytidelighetene og den forestående utgivelsen av bahá'í-åpenbarings moderbok, trer loven om *Auqúqu'lláh* i kraft og inngår som en fast del av livet for medlemmene i hele vårt verdenssamfunn. Måtte de lovede guddommelige gaver forbundet med ikrafttredelsen av denne hellige loven utøses over Herrens elskede i alle land.

Et år fylt av begivenheter med en slik hellig betydning vil måtte gi ufattelig sterke ringvirkninger. Det umiddelbare resultatet er det imidlertid umulig å forutsi, og det vil heller ikke være fruktbart å spekulere over det. Vi bør snarere rette tankene mot betydningen av de høytidelige begivenhetene som dette året er avsatt til å minnes. For hensikten med det hellige året oppfylles ikke av offentlige minnehøytideligheter alene, selv så passende som de vil bli. En vesentlig del av hensikten er anledningen året gir til indre ettertanke hos hver enkelt bahá'í. Faktisk er dette en særskilt tid for sjelens møte med kilden til dens lys og ledelse, en tid til å vende seg hen til Bahá'u'lláh, til å forsøke å få en dypere forståelse av hans siktemål, til å fornye troskapen til ham. Dette er en tid til å trekke seg tilbake til ens innerste vesen, til det sted hvor Bahás ånd har sin bolig, denne indre verden som han kaller oss til når han sier: *«Vend blikket mot ditt eget selv, og du vil finne meg i ditt indre, mektig, sterk og selvbestående.»* Dette er en tid til igjen å forplikte seg overfor Pakten, til atter å hellige seg ens plikt, til å styrke lysten til undervisning, som er den *«mest fortjenstfulle av alle gjerninger»*.

Som det fremste hjelpemiddel til ettertanke og handling vil dere uten tvil øse av innsikten og inspirasjonen i slike ord fra ham som disse: *«Jeg er visdommens sol og kunnskapens osea. Jeg oppmuntrer de svake og gjenoppvekker de døde. Jeg er ledelsens lys som opplyser veien.»* *«Så sant jeg lever! Ikke av min egen vilje har jeg åpenbart meg, men Gud har etter eget valg manifestert meg.»* *«Jeg er kommet i skyggen av herlighetens skyer og er av Gud forlenet med et uovervinnelig herredømme.»* *«Den som ikke har meg, er berøvet alle ting. Vend dere bort fra alt som er på jord, og søk ingen annen enn meg.»* *«Elsk meg, så at jeg kan elske deg. Hvis du ikke elsker meg, kan min kjærlichkeit på ingen måte nå deg. Vit dette, o tjener.»* *«Den Urgamle Skjønnhet har samtykket i å bli bundet med lenker, så at menneskeheten kan bli løst fra sin trelldom, og han har gått med på å sitte fanget i denne mektigste borg,*

så at hele verden kan oppnå sann frihet. Han har tømt sorgens beger til bunns, så alle jordens folk skal kunne oppnå varig fryd og bli fylt av glede.»

Uansett hva våre private overlegninger eller vårt svar på pliktens kall måtte lede oss til å gjøre, så må vi være sikre på én ting: at navnet på ham som er verdens livgiver blir kjent over hele jorden for både høy og lav. Det er nå allerede et helt århundre siden Den Velsignede Skjønnhet gikk bort; en knugende vekt av onder og ulykker hviler tungt på verdens folk, og fra hjertene hos dem som lengter etter litt håp om lindring, lyder et veritabelt smerteskrig høyere. Når vi overveier dette, kan vi – hans erklærte tjenere – hverken vakle i eller svikte denne fremste og presserende plikt. For han, Bahá'u'lláh, er den høyeste manifestasjon, hele menneskehetens forener og frelser, rettferdighetens kilde, den udødelige elskede. Ifølge hans egen ufeilbare kunngjøring er *«han som er den absolutte, ... kommet i lysets skyer, så han kan oppleve alle skapte ting med brisene fra sitt navn, den overmåte barmhjertige, og forene hele verden, og samle alle mennesker rundt dette taffel som er nedsendt fra himmelen.»* La oss på en verdig måte bringe hans navn ut til dem som vil måtte høre det, by det frem som en skatt til dem som vil måtte motta det, si det med kjærlighet til dem som vil måtte velge å ta imot det.

Hvor prisverdig ville det ikke være om hver enkelt av oss, fylt av dette ønsket om å forkynde hans navn vidt og bredt, og som et uttrykk for vår særskilte kjærlighet til Abhá-skjønnheten, kunne sette i gang en personlig undervisningskampanje, slik at dens samlede kraft og resultater verden over ville danne en ettertrykkelig avslutning på de sakrale høytidelighetene i dette hellige året og gjøre alt klart til å igangsette den Treårsplanen som venter ved *riḍván* 1993!

Avslutningsvis er det i høy grad på sin plass at vi nå minnes hva Bahá'u'lláh ønsker av oss i Den Aller Helligste Bok når det gjelder våre reaksjoner på hans bortgang: *«Bli ikke forferdet, o verdens folk,»* skrev han, *«når min skjønnhets sol er gått ned og mitt tabernakels himmel er skjult for deres øyne. Reis dere for å fremme min Sak og for å opphøye mitt Ord blant menneskene. Vi er med dere til alle tider og skal bestyrke dere ved sannhetens kraft. Vi er sannelig allmektige. Den som har anerkjent meg, vil reise seg og tjene meg med en slik besluttsomhet at jordens og himmelens makter vil være ute av stand til å forpurre hans hensikt.»*

Elskede venner, vi skal ikke glemme å bønnfalle ved Den Hellige Terskel om at Den Velsignede Skjønnhet fra sin uforgjengelige herlighets skjul må fylle sjelen hos hver og en av dere med sin himmelske krafts gjenopplivende ånde.

Det Universelle Rettferdighetens Hus (sign.)